

לוגאנו, שם בילה צוות ההסרטה ימים ארוכים, יכול ארדמן לכתוב כאוות-נפשו. העיקר שלא ישוב לנהל בנק.

פרטים

הזוכים המאושרים

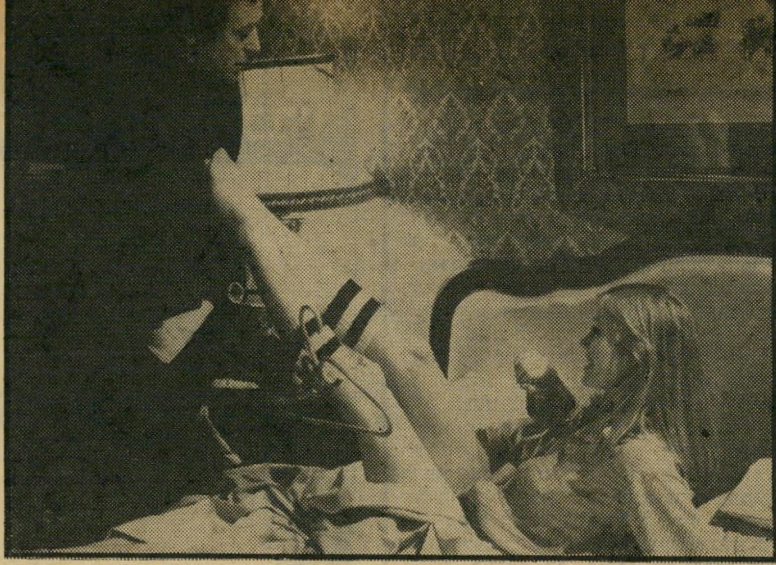
לפני מיספר ימים נודע לציבור על הזוכים בפרסים של המועצה לתרבות ולאמנות, פרסים הניתנים לתסריטים מתוך תיקווה שיהפכו סרטים. הפרסים הם, לכאורה, סכום נכבד ביותר. כשהוחל במיפעל, לפני חמש שנים, היה ערכם 120 אלף לירות. השנה יהיה הסכום לפחות 700 אלף, אם לא יותר (הפרסים צמודים בצורה זו או אחרת ל"מדד יוקר המחיה), וזה, אגב, רמז קטן לקורותיה העגומים של הלירה הישראלית. במקום שלושה זוכים, כרגיל, יש השנה שישה. וזו הרשימה:

אלי כהן, המתכונן לביים סיפור של יצחק כהן-נר בשם אחרי הגשם.

יקי יושע, שרוצה לביים את המאהב של א. ב. יהושע (אבל כדי לקבל את הפרס צריך קודם-כל, לקבל את הזכויות מן הסופר).

ניסים דיין, שעשה בשעתו את אור מן ההפקה, יעשה סרט לפי תסריט של עצי מן, סופר של מילטון לוי.

(המשך בעמוד 50)

סיביר שפרד ומייקד קיין ב"דובי הכסף" על כסף שצומח

הוא שוחרר בסופו של דבר, עזב את שווייץ, ומאז הוא נוקם בה, באמצעות ספריו. ועלשיו הגיעה הגקמה גם לקול-נוע. אלא שהשווייצים אינם מתנגדים לנוע. מה כזאת. כל עוד הסרט מצולם אצלם, והכסף מגיע למלונאים ולמיסעדות של

בריטי בדימוס ונסיכה הודית, על עבר משותף בהודו, כשהיתה עדיין חלק מן האימפריה הבריטית.

אם על חטיבת פרא מעדיף אייבורי שלא לדבר, הנה רוזלנד הוא סרט קרוב לליבו. הסרט מוקדש כולו לאלום-ריקר דים ניו-יורקי, ולאנשים שבאים לבקר בו רובם מבורגים המחפשים נואשות חברה בערוב ימיהם.

הסרט מורכב משלושה מערכונים, ו"משלב כוכבי-עבר שכמעט נשכחו כמו תרוה רייט (שהופיעה עם מארלון בראון דו בהינדונים לחיים, או לילה סקאלה (שהופיעה עם סידני פואטייה בגבר אחד וחמש נזירות), עם צעירים יחסית, כמו גרלדין צ'פלין וכריסטופר ווקן (שגילם סופר בוהמי בהתחנה הבאה, גרינוויץ וילג').

כל עוד עבד בהודו, בלט בסרטיו של אייבורי המבט הרגיש והמבין, גם אם היה זה מבט של איש המערב, על בעיר תיה ואורחות-חיה של ארץ זו. מאז פרש

ג'רארדין צ'פלין ב"רוזלנד" נוסטאלגיה והומור

כנפיו ויצא אל המרחבים, הוא עדיין מחד פש את עצמו. אם לשפוט לפי הישגיו עד עתה, יש להניח שגם ימצא.

סרטים

קיסמו של העולם

הקפיטאליסטי

איוון פאסר הוא במאי צ'כי שעזב את מולדתו עם תום האביב שם (יחד עם בן-ארצו מילוש פורמן). ומאז הוא מנסה למצוא את דרכו במערב. מה שמקסים אותו כנראה במיוחד, בעולם הקפיטאליסטי, הוא המישחק הפיננסי בכספים, משיכת החו"טים מאחורי-קלעים, וכל מה שקורה ב"בנקים ובטביבתם, המקבל אצלו ממד כימי עט סוריאליסטי.

הוא כבר עשה סרט על נושא זה (קלף חזק ביד), ובקרוב עומד להיות מוצג סרט חדש משלו דובי הכסף, גם הוא על בני-קים. מעשי-תרמית וכסף הצומח, למרות כל חוקי הפסיקה, מלא-כלום.

בסרט החדש, רוכשת המאפיה בנק ב"לוגאנו, מפעילה אותו בעזרת מיכרות-כסף מיסותריים באיראן, עומדת למכור אותו ברובה עצום למלטי-מיליונר השו"ל לט בשוק הכסף ובסופו של דבר שומרת עליו. תמורת רווח גדול עוד יותר. מוסר-ההשכל של הסרט, אם יש לו כזה בכלל, הוא שגונב מגנב פטור, העולם כולו מורכב מגנבים. לכן, אין צורך להסתייג מעצם העובדה שהגיבור הוא עבדיין, כל עוד הוא יודע לדבר ויש לו חיוך מקסים. האסון הוא רק בגנבים המעמידים פנים של אנשים הגונים.

הפרט המעניין ביותר בסרט הוא אי-שיתור של האישי, שעל סיפורו הוא מבוסס. שמו פול ארדמן, והוא ידוע כיום כ"מחבר ספרי-מתח בעלי רקע כלכלי מוב"ק. אין בכך כל פלא. ארדמן, ליד קנדה, הצליח להגיע לעמדה של נשיא בנק שווייצרי בבאול בסוף שנות השישים. אלא שבשעת כהונתו הרמה הפסיד אחד הלוקר-חות של הבנק כ-30 מיליון דולר בשוק הקקאו, וארדמן נעצר מייד לחקירה על-ידי המישטרה השווייצית. הקצינת מאד לשמש הטוב של הבנקים שם.

לשחק

בשיגעון

מעולם לא הבטחתי לך גן של ורדים (בן-יהודה, תל-אביב, ארצות-הברית) — הסרטים על חולי-נפש ובתי-משוגעים מתחלקים לשני סוגים עיקריים. מצד אחד, אלה שרואים במחלה ובמוסד סימפטומים של חברה חולה, ומתייחסים לעניין כאל נוש (כמו קן הקוקיה). מצד שני, אלה שרואים בחולי-הנפש חולי-נפש, ובבתי-המשוגעים את האכסניות המיועדות לחולים כאלה. לדוגמה, סרט זה, המבוסס על ספר רבי-מכר באותו השם.

הסרט מתרכז סביב דמותה של נערה שחיה בעת-יובעונה אחת בשני עולמות נפרדים, זה המציאותי ועולם מורכב מהזיות פרועות, פולחנות בנוסח אינדיאני, רוחות-רפאים המאיימות לייסרה בשוטים ובעקרבים אם תגלה את דבר קיומם למישהו מן העולם המציאותי. העלילה כולה היא תיאור מאבקה של רופאה פסיכיאטרית לרכוש את אמונה של הנערה, לחזור לתוך עולם זה, ולהסביר לה שתהליך הריפוי אינו בהכרח הכחדתו של עולם זה, אלא ההכרה כי שני העולמות שווים וכי היא חופשית לבחור ביניהם.

הבעייה העיקרית של הסרט היא בכך שאינו מצליח לחדש למעשה דבר בשטח זה. דימוינו של הבמאי, אנתוני פייג', מוגבל למדי כשמדובר בהמחשת סיוטיה של הנערה, או בהצגת קהיליית המשוגעים (מדובר בבית-חולים לנשים). הוא אינו מופנם ומרוכז די הצורך (מנו סיפורו של פול של רנה פרה), וחסר את הדימוין של ג'ו מאנקיביץ'.

קאתלין קואינלן: רוחות רפאים

למשל (לפתע בקיץ האחרון). ואשר לשפיות המוטלת-בספק של המטפלים, כדאי עדיין לזכור את לילית של רוברט רוסן. לעומת זאת, ניסיונו הבימתי של פייג' מסייע לו להוציא רמת-מישחק גבוהה במיוחד מכמה שחקניות. ראשית, קא"תלין קואינלן, כנערה הסכיזופרנית, שבוודאי הבטיחה לה בסרט זה קאריירה ארוכה ומצלילה, ביביל אנדרסון (ה"רופאה) שאינה מביישת את אסכולת ברגמן, וכמה שחקניות ותיקות המופיעות בתפקידים קצרים ומבריקים.

לילדים

ועל ילדים

המסע הגדול (דרייביין, תל-אביב, ארצות-הברית) — סרט כזה נעשה לפי מיטב מתכונני השוק, עם קהל פוטנציאלי מתוכנן עד לפרט האחרון: הורים עם ילדים, בהצגה יומית. שום דבר אינו מנסה להיות בו מקורי במיוחד, אבל זה אחד מאותם הסרטים הבודדים שהבורגני המצוי יכול לקחת אליהם את ילדיו, מבלי להר"גיש מבוכה ומבלי שיצטרך להסביר אחר-כך לצאצאיו כל מיני עניינים שאינם ברורים לו-רעצמו.

מעשה באח ואחות, היא כבת 14, הוא כבן 10, העומדים לחצות את הריה המושלגים של מערב ארצות-הברית, כדי להגיע לאחוזה שקיבלו בירושה אי-שם באורגון. מי שעוזר להם להגיע למטרתם ולעמוד בפני קשיי הדרך וסכנותיה הוא מהמר עליו, שנמלט מכמה חברי-למישחק מן המיזרח, הרודפים אחריו עם סולם וחבל. השלישיה העלזיה אינה מדלגת בדרך על שום סכנה אפשרית: אינ"דיאנים, דובים, חתולי-בר, זאבים, שלגים, סוסים בורחים, ביוונים המנסים לגזול את רכושם. אבל בסרט כזה ברור, שכל הקשיים נוצרו רק כדי שאפשר יהיה להתגבר עליהם, כי הרי אין איש מטיל ספק שחסוף יהיה טוב.

העובדה שהילדים תמיד נקיים להפלא, גם אחרי ש-התגלגלו בבוץ, שהמהמר נשאר מוגהץ ומצוחצח גם אחרי שישן בלילה בבגדיו היחידים, שהשלישיה עושה למראית-עין דרכים ארוכות מאד ללא מוזן ומים, כל אלה הם

ראטריי והול: שחקנים ונופים מרהיבים

פרטים מישניים שאינם צריכים להטריד בארץ האגדות. מה שמפתיע הוא כי למרות הכל, הסרט הוא באמת סימפטי. לא מעט בזכות שלושת השחקנים הראשיים, רוברט לוגן (המהמר), היתר ראטריי (הילדה שנראית כקאנדיס ברגן קטנה) ומרק הול (הילד), ועוד יותר בזכות נופים מרהיבים עוצרי-נשימה.